

en privatisering, så kan jeg ikke forstå, at man ikke gik med og fik den indflydelse, der lå i at være en del af forligskredsen. Det ville jo være det mest oplagte at gøre. Så ville man være en del af forligskredsen, og så kunne man bede om at få de garantier, man ønskede at få.

Men virkeligheden er måske, at Kristeligt Folkeparti indser, at selv om man fik de garantier, så ville de ikke være det papir værd, de var skrevet på. For i det øjeblik, der kommer en situation, hvor økonomien er dårlig i et privateret TV 2, så vil man selvfølgelig føre en kampagne for at få liberaliseret reklamereglerne, føre en kampagne for at kunne sælge nogle af udsendelse, tage betaling for nogle af udsendelserne osv., osv. Selvfølgelig vil man da det. Og så vil folkestyret og Folketinget blive sat under pres for at give efter. Det er vel det, man indser, og det er vel dybest set det, der er grunden til, at man, selv om man er positiv, ikke vil være med.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil gerne høre fru Bodil Kornbek: Nu har vi jo haft fornøjelsen af at deltage i en paneldebat sammen i KLF, Kirke & Medier, og der fik jeg indtryk af, at Kristeligt Folkeparti egentlig havde flere gode ideer til noget, der kunne have været med i public service-kontrakterne, bl.a. noget om, hvor mange kirkelige handlinger der skulle sendes, noget med en gudstjeneste – var det hver søndag, at der skulle sendes en gudstjeneste? – nogle meget gode ideer, meget konstruktive ideer, man godt kunne have arbejdet videre med og måske også have kæmpet for var blevet en del af public service-kontrakterne.

I stedet valgte man så at holde fast på det forhold, man nu har til liberaliseringen af reklamerreglerne, og der har jeg det spørgsmål: Synes man ikke nogle gange, at prisen måske har været lidt for høj i forhold til, hvad man kunne have opnået, hvis man var gået med? Og burde Kristeligt Folkeparti egentlig ikke have været en del af forligskredsen?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg vil gerne forsøge én gang til. Vi sagde med det samme: Liberalisering af reklamerne kan vi ikke acceptere. Dog lagde vi vægten på, at det gjaldt med hensyn til børn, men vi fik ikke de regler, der gjorde, at man i hvert fald skånedes den del af tv-serierne,

når det drejer sig om alkohol og medicin. Det gjorde vi ikke. Det var en af årsagerne.

Kl. 13.25

Der var altså også andre årsager til, at vi ikke kunne tilslutte os det her, bl.a. den fuldstændig manglende opbakning til ikkekommercielt lokal-tv. Nu skal vi jo ikke hele den debat igennem igen. Så jeg ved helt klart, hvad det er, vi siger, og hvad vi har stået på.

Men jeg indrømmer da også, at det er klart, man kan komme under pres. Når det er noget med økonomi og penge, og man kan få lidt mere ud af det ved at nedjustere forventningerne til liberalisering af reklamerne, så er det da klart. Men dér er det, jeg siger: Så håber jeg, at forligspartierne tør holde fast, bl.a. på baggrund af, at hr. Jens Rohde netop henviser til, hvad man har gjort i Norge, og der har man altså endnu strengere regler, end vi har her.

Til fru Carina Christensen: Det var nu altså ikke mig, der havde en masse forslag om gudstjenester om søndagen osv., osv. Det var KLF selv. Men det kan da være en fin idé, og jeg kan også huske, at fru Carina Christensen lovede at gå tilbage og eventuelt få det ført igennem i forligskredsen, og det er jo spændende, om det kan lade sig gøre.

Men når man står uden for et forlig, har man jo altid nogle overvejelser om, hvad der er positivt, og hvad der er negativt. Hvad vejer tungest? Og der var altså nogle ting, der vejede tungere i forhold til vores grundholdning, som så afgjorde, at vi sagde nej til at være en del af det her forlig. Og det har jeg jo gjort rede for i så mange andre sammenhænge.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Hr. Naser Khader som ordfører i anden runde.

Naser Khader (RV):

Tak til alle ordførerne for deres bidrag til dagens forsøg på en konstruktiv debat om en eventuel privatisering af TV 2. Jeg synes, det har været en god debat. I den forbindelse vil jeg opfordre Dansk Folkeparti til at støtte vores forslag til vedtagelse. Hvis man skal tage Dansk Folkepartis udmeldinger alvorligt vedrørende dansk kultur, det danske sprog og det danske medie billede, må Dansk Folkeparti vise handling nu.

Lad mig derpå understrege, at for De Radikales vedkommende er debatten ikke slut. Jeg indledte med at stille en række spørgsmål og konstruktive forslag, som jeg håbede, at man ville besvare uddybende. Jeg stillede spørgsmålene